

met de breuken van metalen, die ontstaan door trillingen, welke op zichzelf nooit een breuk zouden kunnen veroorzaken, maar die door hun regelmatige inwerking dit wel blijken te doen (verminderde kristalbloccade van LEHR).

Veel minder goed bekend is het feit, dat ook andere deelen van het skelet door dezelfde oorzaak spontane fracturen kunnen krijgen.

OSTERLAND zag 84 recruten van het nieuwe Deutsche Rijksleger, die een spontane fractuur van de tibia hadden. Bijna alle fracturen lagen op de grens van het middelste en het onderste derde deel der tibia. Verder behandelde hij eenige tientallen recruten met spontane fracturen van de fibula, van wie 11 gelijktijdig uit dezelfde compagnie na een reeks van zware oefeningen. Daarenboven zag hij nog eenige spontane fracturen van het femur in het distale deel, en van den humerus na oefeningen in het werpen van handgranaten.

De behandeling van deze spontane fracturen en infracties is tamelijk langdurig, meestal kost zij eenige weken tot maanden. Zij bestaat uit bedrust, in sommige gevallen ondersteund door behandeling met gipsverband. Voorbeschikt voor deze fracturen zijn de lange, dunne skeletstukken van graciel gebouwde jonge mannen. Het is niet de enkele overmatige lichaamsinspanning, die de fractuur veroorzaakt, maar de regelmatig terugkerende. Vandaar dat deze spontane fracturen het meest gezien werden tijdens de 7de maand van de opleiding. C. KNAPPER.

Kindergeneeskunde.

Vitamine D en leverfunctie. — Naar aanleiding van een vroegere mededeeling van GERSTENBERGER in het *Monatsschr. f. Kinderh.*, Bd. 56 over ernstige rhachitis bij kinderen met gestoorde leverfunctie, die op de gewone wijze niet te genezen was, heeft S. LIEBE de werking van parenteraal toegediend vitamine D. nagegaan, dat dus niet eerst de lever passeert voor het in de bloedbaan komt. (*Monatsschr. f. Kinderh.*, Bd. 61, H. 2). Bij de dieren was dit reeds herhaaldelijk beproefd, de resultaten waren echter bij de verschillende onderzoekers dikwijls met elkaar in tegenspraak.

Bij acht zuigelingen met duidelijke rhachitis werd dagelijks 1 cM³ (= 25 druppels) vigantol subcutaan of intramusculair ingespoten; de hoeveelheid was groot, daar 9 druppels per dag per os gegeven de gewone therapeutische dosis is. De resorptie bleek goed te zijn. Het ingespoten vitamine had wel eenig effect, maar de werkzaamheid stond verre achter bij de gewone wijze van toediening. LIEBE meent hieruit te kunnen besluiten, dat passage van de lever noodig is om het vitamine zijn volle werkzaamheid te doen ontvouwen. De gunstige werking van de kwartslamp (waardoor het provitamine geactiveerd wordt), is hiermede natuurlijk in het geheel niet verklaard. EMMA J. MEYERS.

Ziektekundige ontleedkunde.

Hypophysegezwel, met dezelfde afwijkingen aan de ovaria bij den mensch als bij inspuiting met gonadotroop